

til, at vi ikke her have stillet **Ændringsforslag**, som i Gaar bleve udtalte af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (B. Holm). Dog har jeg en Bemærkning at gøre til den ærede Ordfører, som jeg haaber, at den ærede Ordfører ikke vil tage mig ilde op. Den ærede Ordfører bemærkede nemlig i Gaar, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og jeg havde søgt Lejlighed til at udtale vort principielle Standpunkt angaaende Fattigforsørgelsen ved dette Lovforslag. Jeg haaber, at den ærede Ordfører vil indrømme, at det er ganske uberettiget at sige, naar der foreligger et Lovforslag om et eller andet, at man saa søger Lejlighed til at udtale sit Standpunkt om det foreliggende Lovforslag. Nei, naar der foreligger et Lovforslag, saa faar man Lejlighed til og benytter Lejligheden til, at udtale sig om sit Standpunkt dertil. Vi kunne affkurat med samme Grund sige til den ærede Ordfører, at han havde søgt Lejlighed til at udtale sig om Fattiglovsforslaget baade principielt og enkeltvis om de enkelte Bestemmelser deri, som han bestylder os for at søge Lejlighed til at udtale os. Jeg haaber, at den ærede Ordfører vil indrømme, at naar der foreligger et Lovforslag, saa er man ikke alene berettiget, men tilmed forpligtet til at udtale sig om det foreliggende Lovforslag paa en saadan Maade, som man anser for rigtig. — Jeg skal dernæst gaa over til at udtale mig om nogle af de enkelte **Ændringer**, og jeg skal først henlede det ærede Tings **Opmærksomhed** paa **Ændringsforslaget Nr. 12**. Som ærede Medlemmer ville se, er dette **Ændringsforslag** stillet af hele Udvalget, altsaa ogsaa af mig; det handler om **Tilshnet** med fattige. **Ærede Medlemmer** ville maaske erindre, at da denne Sag var til første **Behandling**, var det mig, der brakte dette **Spørgsmaal** om **Tilshnet** paa **Bane**, og jeg henstillede den Gang til ærede Medlemmer, om det ikke skulde være rigtigt at lade de mindre bemidlede i **Kommunen**, altsaa de, som især kunde vente at komme under **Fattigforsørgelse**, væge sig blandt de højtbestattede en **Tilshnsmand**, en **Talsmand** eller hvad man vil kalde ham. Der var imidlertid ikke **Stemming** for at gaa saa vidt. Jeg ønskede saa, at man, da man ikke kunde komme dertil, havde overladt det til **Amtsraadene**, eller muligt til **Amtmanden**, at udnævne et saadant **Tilshn** i de forskellige **Kommuner**, da jo **Overtilshnet** med **Fattigvæsenet** i det hele henhører under **Amtsraadet**. Dette var der heller ikke **Stemming** for, og man blev da staaende ved det foreliggende **Ændringsforslag**, som jeg ogsaa selv er **Medforslagsstiller** af, men som jeg ikke desto mindre vil tillade

mig at kritisiere en lille **Smule**. **Ærede Medlemmer** kunde jo sige, at det er en **Slags Selvkritik**, men dertil vil jeg bemærke, at det undertiden er ret sundt at udøve **Selvkritik**. **Ærede Medlemmer** ville jo lægge **Mærke** til, at der staar i **Forslaget**, at **Fattigbestyrelsen** kan til **Hjælp** ved **Tilshnet** udnævne nogle dertil skittede og villige **Mænd** og **Kvinder**. **Altsaa** **Fattigbestyrelsen** er ikke engang forpligtet til at udnævne et saadant **Tilshn**, og man vil som **Følge** heraf let se, at de **Fattigbestyrelser**, der ikke trænge til et saadant **Tilshn** ville maaske udnævne et **Tilshn**, hvorimod de **Fattigbestyrelser**, der have en mere eller mindre **ond Samvittighed**, fordi de føle, at deres **Behandling** af de **fattige** kunde være bedre, maaske ikke ville udnævne noget **Tilshn**, og under alle **Omstændigheder** let ville fristes til at udnævne **Tilshnsmand** og **Kvinder**, som antagelig ikke ville se dem for nøje efter i **Sømmene**. **Imidlertid** faldt der under **Sagens** første **Behandling** **Ytring** af den højtærede **Indenrigsminister**, som jeg igen skal tillade mig at fremdrage. **Den Gang** jeg talte om dette **Tilshn**, henstavede den højtærede **Indenrigsminister** en **Ytring**, som den højtærede **Indenrigsminister** rimeligvis antog, vilde være meget lidt acceptabel for mig, men som ikke desto mindre hos mig har fundet en ret god **Jordbund**. **Den højtærede Indenrigsminister** **ytrede** nemlig, at man maaske kunde overlade dette **Tilshn** til **Præsterne**. (**Indenrigsministeren** [**Jørgensen**]: **Og Amtmændene!**) **Det sidste** hørte jeg ikke, men jeg tvivler ikke derpaa. (**Indenrigsministeren** [**Jørgensen**]: **Det er rigtig, jeg sagde Præsterne!**) **Altsaa**, den højtærede **Indenrigsminister** **ytrede**, at man maaske kunde overlade **Tilshnet** til **Præsterne**. **Jeg** har i den sidste **Tid** tænkt noget mere over dette og er kommet til det **Resultat**, at jeg er temmelig sikker paa, at det i **Grunden** vilde være bedre end det, der her er foreslaaet, idet jeg er meget bange for, at det **Tilshn**, her er foreslaaet, i **Virkeligheden** kun vil blive et rent **Skim**. Hvis ærede **Medlemmer** ville sige, at dette **Ændringsforslag** ikke har den allerfjerneste **Betydning**, saa er jeg tilbøjelig til at indrømme det, skønt jeg selv har været med til at stille det. **Altsaa**, kan jeg ikke saa andet, saa er jeg tilbøjelig til at gaa ind paa den **Tanke**, som den højtærede **Indenrigsminister** den Gang udtalte. **Jeg** tror i det hele ikke, at det var ganske heldigt overfor de **fattige**, at man ved **Kommunalloven** af 1867 ganske fratog **Præsterne** **Tilshnet** med og **Meddelagtighed** **Behandlingen** af **Fattigsager**. **Jeg** tror, det var et uberettiget **Misstillidsvotum**, man den Gang gav **Præsterne**. **Efter**